

SCHEPPINGSVERHAAL, GEÏNSPIREERD DOOR EEN OOSTERSE LEGENDE.
MAN-VROUW (scheppend-barend/ontvangend; plus-min; positief-negatief; Zon-Maan).
MET DANK AAN R. STEINER, J. VAN RIJCKENBORGH, M.ĀIVANHOV, HUGO
WORMGOOR E.A. SAMENGESTELD DOOR PAUL WINK. www.spiritueelastroloog.nl

Toen ooit God van zichzelf meer bewust wilde worden*, ofwel bewust wilde worden van het onvolmaakte, dit is het tegen de wil van God ingaande, i.c. het 'slechte', dat ook in God is (omdat alles in en uit God is), maar God vanwege Zijn volmaaktheid eenvoudigweg niet onvolmaakt kan scheppen, heeft Hij (indirect) de mens geschapen. Het is te vergelijken met het volgende beeld: als je een prachtig huis in je hoofd hebt, en in detail weet hoe het gebouwd moet worden, dan staat het er toch nog niet. Het zit alleen in je gedachten. Ook God heeft in Zijn Wezen het onvolmaakte, maar Hij ervaart het niet 'concreet'. Het kan ook niet door Hem du moment geschapen worden zodat Hij er dus ook geen ervaring mee heeft. "Het Ene op zich heeft niets in zich dat het zou kunnen willen, het verdubbelt zich zodat het tweevoudig is, het kan zichzelf in de eenheid ook niet ervaren, dat is alleen in de tweeheid mogelijk." Boehme. [**Hierom splitste God zich als offer in drieën: Vadergod, Zoonsgod, Moedergod (H. Geest).*]

“Toen volgens de legende vòòr de Saturnusbol (is de 1e incarnatie van de Aarde) de hoogste engelen (Serafim, Cherubim, Tronen) bij God klaagden dat de Statica waarin zij leefden te statisch was (dreigde 'dood' te gaan), belegde God een groot conclaaf (De geestwet luidt: zo boven zo beneden! Alles wat op aarde is, is vergelijkbaar ook in de geestelijke wereld). God echter riep tevens zijn 4 zonen Lucifer, Ahriman, Christus en Sorath om hieraan deel te nemen. Want God had ook een te bespreken punt. Hij wil ervaring van het ('onvolmaakte') deel in Hem wat ik hierboven aangegeven heb. God legde zijn plan aan hen voor om een mensheid te scheppen die bovengenoemde ervaringen zou hebben, en omdat die mensheid uit God is, zal God dus via de mensen ervaren hetgeen allemaal tegen Zijn wil ingegaan is. Het tweede voordeel van de mensheid zou zijn dat de Statica door de mensen dynamisch(er) en *durend* zou worden, dus behoed zou worden voor een algemene opheffing/dood! Dit laatste belangrijke gedeelte dus conform het verzoek van de hoogste engelen.

Mooi twee vliegen in één klap! God vroeg zijn vier zonen hieraan mee te willen werken. Lucifer gaf aan dat de vrijheid die God de mensen wilde geven, de mensen wellicht niet aan zouden kunnen. Ahriman gaf aan dat via de logos van God, feitelijk dus de logica (echter nu zonder liefde-hartwerkzaamheid), Zijn plan ook gerealiseerd kon worden, en hij dit alzo wel wilde helpen realiseren. Maar God zei hen beide dat het Zijn plan was, en niet hun plan met hun voorwaarden. Toen zei Christus als jongste zoon dat Hij het plan geheel volgens de wil van de Vader wilde helpen uitvoeren. God verordeneerde toen dat Christus de leider van het plan zou worden, en dat Ahriman en Lucifer hun punten daar maar moesten bewijzen of zij waarheid bevatten. Zij werden verordeneerd om zodoende de toetsers van de mensheid te worden. En Sorath kreeg de opdracht om in de kosmos alle ontwikkelingen van im/explosie van sterrenstelsels, planeten en zwarte gaten te regelen (de geestwet luidt dan ook dat achter alle stoffelijke manifestaties een activerende geestkracht staat). Sorath mocht zich dus niet rechtstreeks met de mens bemoeien maar vanuit de kosmos inwerken. Aldus de legende.”

Omdat alles wat God schept dus volmaakt is, kon God de mens niet rechtstreeks scheppen, want dan zou de mens gelijk volmaakt zijn. God heeft daarom de door Hem reeds geschapen drie Engelhiërarchieën (Ser., Ch., Tr.) de opdracht gegeven om de Hiërarchieën daar onder, en tevens de mens (verder) te scheppen. Het enige dat God voor de mens geschapen heeft is zijn volmaakte (geestelijke) beeltenis met zijn kern (Godsvonk) in het hart, en zijn volmaakte rand (dit is zijn geestelijk zevenvoudig draaglichaam ofwel microkosmos), zoals een atoom.

Negen hiërarchieën vòòr de mens hebben in drie Aardebollen (Saturnus-, Zon- en Maanbol) de mens verder geschapen zoals wij er nu, in onze vierde Aardebol, mogen zijn. Nog verre van volmaakt, maar wel op weg naar volmaaktheid. De mens staat inmiddels zo ver van God af, is afgezonderd van het Licht (leeft dus in 'zonde' = dus louter afgezonderd van het Licht, en betekent niet schuld of fout), dat hij nu tegen de wil van God in kan gaan. Net zoals de verloren zoon in de bijbel die van zijn vader weggaat en ervaring in de wereld opdoet, veelal moeilijke ervaringen, en uiteindelijk vrijwillig terug keert naar de vader (en dan terecht met fanfare binnen gehaald wordt). *Wij zijn die verloren zoon* die ervaring op moet doen van het tegen de wil van de Vader/God ingaan en daar wij, zoals eerder gesteld, uit God geschapen zijn, en dus in binding staan met onze Schepper, kunnen wij de ervaringen van het tegen Zijn wil ingaan direct aan God terug schenken. Iets wat God dus uit zichzelf niet kan ervaren. *De hele schepping draait eigenlijk om de mens op aarde!* Wij mensen zijn namelijk de eerste, de tiende hiërarchie, die God niet in het 'aangezicht zien' (=afgezonderd van het Licht). Ieder wezen die God in het aangezicht ziet, kan niet anders dan Zijn Wil uitvoeren*. Hun vrijheid bestaat er uit *hoe* zij dit doen (hetgeen zij natuurlijk ook als ervaringen aan God terug schenken). Wij mensen kunnen dus als eerste van de scheppingen *geregeld* tegen de wil van God ingaan en ervaring opdoen van het verbroddelen (het 'slechte') omdat onder andere de 'tegen-overwegers' of 'tegenmachten*' ons die keus mogelijk gemaakt hebben!

[*Een engel kan *eenmaal* het licht van de God voor zichzelf houden, dus niet doorgeven. Hierdoor 'verblindt' hij zich dusdanig zodat hij een antigod wordt, een tegenmacht. En deze engelen zijn er, moeten er ook volgens mij zijn. Doet een Archaiengel dit op de 1^e incarnatie van de Aardebol (Saturnus) dan wordt hij een Asurische antigod, ofwel Sorath* genoemd. En doet een Aartsengel dit op de 2^e Aardebol (Zon), dan wordt hij Ahriman (Satan) genoemd, en idem doet een Engel dit op de 3^e Aardebol (Maan), dan wordt hij Lucifer (Diabolo) genoemd. Door deze 'toetsende' antigoden, tegenmachten, is het voor de mens op de 4e Bol (Aarde) nu dus ook mogelijk geworden om het 'licht' voor hemzelf te houden (egoïsme) en zo te kunnen vervallen tot het 'kwaad'. Echter de mens kan door de genadewet van karma c.q. Christus er steeds/later voor kiezen dit kwaad uit te boeten en in het 'meebewegen' te gaan staan met de wil van God. Wij mensen hebben werkelijk constante vrijheid tot keuze! Alleen de mens kan sterven en incarneren, hetgeen een engel niet kan! Zij kunnen in hoedanigheid veranderen. Lucifer, 'de slang', heeft de mens in het Paradijs verzocht om te eten van de Kennisboom, hetgeen niet 'mocht'. Luciferische en ahrimanische machten verzoeken de mens constant (*zie meer hierover op mijn site het artikel over Lucifer, Christus en Ahriman*), en veelal met succes. Deze machten verzoeken de mens om zijn slangenvuur rechtstreeks vanuit het onderste stuitchakra via zelfoverschattende c.q. illusoire en ik-versterkende methodes op te laten klimmen naar het hoofd. Echter daar vindt dan de 'kunst-verlichting' plaats, dus in Lucifer! Terwijl Christus de mens aanspoort om via de lange weg van zelfovergave (endura) en bevrijdende levenshouding, vanuit het hart en het hoofd aanvangende en dan zo naar het stuitchakra de Karmaslang te ontrollen en dan pas van onderaf op te 'klimmen' via alle chakra's naar het voorhoofd- en kruinchakra om aldaar in/door Christus verlicht en verlost te kunnen worden. Lucifer en Ahriman werken dus via de aanlokkende korte ik-eerst-weg.]

*Sorath is de echte Antichrist die zowel Ahriman en Lucifer voor zijn kar weet te spannen.

De mens kan dus 'kwade' ervaringen opdoen die God wel latent kent, maar niet direct ervaren kan. Door de mens kan God dus ook alle menselijke ervaringen indirect mee opdoen als zijnde Zijn eigen ervaringen! De mens is als schepping van God gelukkig 'gedoemd' om ooit volmaakt te worden. (God laat niet varen de werken Zijner handen.) Want wij zullen eens in Hem opgaan en medeschepper naast God worden (natuurlijk een trede op de ladder er onder!) **en** een nieuwe *kwaliteit* aan God schenken! Wij worden de 4^e kwaliteit van God: 1^e = God de Vader, 2^e God de Zoon, 3^e God de Moeder, en 4^e Mens als God de Persoonlijkheid!

Er volgen nog drie incarnaties van onze Aarde: Jupiter, Venus en Vulcanus voordat de gehele mensheid volmaakt zal zijn. Nu zitten we precies halverwege, in het diepst in/van de materie. Feitelijk de allerbelangrijkste periode van de mensheidsontwikkeling! Daarom verbond Christus zich nu pas geheel met de mens! Culminerend met Zijn kruisiging en opstanding! Oorspronkelijk bestond de mens, als 10^e scheppings-wezen, als man-vrouw ineen (androgyn). De mens verkeerde in de geestelijke wereld tussen en met de goden. Het was een soort volmaakte wereld. De mens is zelf ook goddelijk, maar, de mensen(zielen) leefden destijds in de geestelijke wereld met de goden te onbewust omdat zij God ook in het aangezicht zagen en zo, onder andere, te weinig van *zichzelf* bewust werden. Omdat nu de mens in de bewuste ervaringen moest komen, is een deel van de mensheid door Lucifer (betekent Morgenster!) meegenomen naar een bijna fysieke wereld (die is ‘trager’, heeft een lagere trillingsfrequentie dan de geestelijke wereld), ofwel genoemd het Paradijs of Hof van Eden. Dit ondergaan in de materie, als een val uit de geestelijke wereld, afgezonderd van het Licht dus, wordt de eerste zondeval genoemd. Deze eerste zondeval is de mens niet te verwijten. Dit moest zo gebeuren. Deze val hield tevens in dat de mensen uitgesplitst werden in mannelijk of vrouwelijk. (Het innerlijke opgeroepen vuur dat de val begeleidde deed de microkosmos uiteenvallen zodat er niet twee kernen, plus en min, met een daarom heen draaiende kern in de rand overbleven, maar 1 kern in het midden van de microkosmos met 1 kern in de rand. Bij de ene mens bleef het plus over in de kern, werd dus mannelijk, bij de ander het min, en werd dus vrouwelijk).

Daar, in het Paradijs, moest de mens verder oefenen met scheppingskrachten omdat de mens ooit een medeschepper naast God moet gaan worden. Deze scheppingskrachten zijn eigenlijk (ook) seksuele krachten. De 1^e zondeval heeft dus tevens te maken dat de mens vòòr deze val ook al moest oefenen met scheppingskrachten, en deze te veel voor eigen gewin gebruikte (bijv. alleen zelf geestelijk ‘zonnen’, en niet ‘Het’ ontvangen en ‘Het’ weer gelijk doorgeven). Als scheppingskrachten ontvangen worden en niet weer doorgegeven worden, dus in egoïsme zelf gebruikt worden, hopen ze zich op en verbranden gedeelten in het stelsel dat het opnam. Dit zette dus ook de val verder aan en de uitsplitsing van de geslachten naar man en vrouw. Omdat de geslachten in het Paradijs nog in vorming waren, dus nog niet zo gevormd waren als bij ons nu, zie je op plaatjes de mens met een vijgenblad op de geslachtsorganen. Dit wil o.a. zeggen dat de geslachtsdelen toen nog maar etherisch waren, net als planten die alleen maar een stof- en etherlichaam hebben. Dus de geslachtsorganen waren nog niet volgroeid stoffelijk als nu bij de mens. Dus ook de voortplanting verliep toen anders! (Met magie). Zo oefenden de mensen verder tot er een keuze kwam om, naast de levensboom, te ‘eten’ van de boom van kennis goed en kwaad. Persoonlijk vind ik dat, hoewel de mens louter in de paradijswereld ook veel ervaring aan God kon geven, het toch ‘beter’ is om de gestelde opdracht te volbrengen door nog dieper in de materie af te dalen. Daarom at Eva van de appel aan die boom door de (noodzakelijke) verzoeking van Lucifer. (Eva is ontstaan uit een rib van Adam, zegt de bijbel. Metaforisch betekent dit dat Eva, als Maan(sikkel), ontstaan is uit de Zon=Adam. De halve Maan lijkt op een rib. De tekst is een homoniem zodat er eveneens terecht staat dat ‘Eva het tegenbeeld is van Adam’). Na het eten van de Kennisboom was de mens zich inderdaad meer kennis-en zelfbewust, maar eveneens bewust van zijn naaktheid waarvoor hij/zij zich schaamde. De mensheid valt zodoende weer, en weer dieper in de materie (dus nog tragere frequenties), in het gebied (onze kosmos) waarin wij voorheen scheppingsprocessen volbrachten (zie Narcissus die verliefd werd op zichzelf, zijn eigen schepping, en voorover in het water viel). Ook Lucifer (Diabolo) en Ahriman (Satan) vielen noodzakelijk – en ook verder afgezonderd van het licht – met de mensen mee en werden hierdoor ‘corrupter’. Zij kregen er een verborgen agenda bij en de toetsen werden louter verzoeken om voor hen te kiezen. Hen als machthebber, als ‘God’ te erkennen.

Onze opdracht is om de ‘gevallen’ mens, als man en vrouw nu, weer te herenigen als één. *Geestelijk* heet dit de alchemische bruiloft waarbij de Zon en de Maan, de Geest en de Ziel, het mannelijke en vrouwelijke principe, het Kaïn- en Abelprincipe zich weer herenigen door middel van transmutatie en transfiguratie. Deze transfiguratie kent diverse stadia van zielengroei en bewustzijn met hieraan gekoppelde levenshouding. Dit betekent incarnaties lang oefenen, door vallen en opstaan (en alzo God deze ervarings- vruchten schenken). Onder andere betekent dit: oefenen met scheppingskrachten c.q. seksuele krachten, ‘eenwording’ van man en vrouw, dus ook tijdens de geslachtsgemeenschap. Dit seksuele eenworden is in feite een voorafspiegeling van wat er ooit op geestelijk gebied moet gaan gebeuren als de alchemische bruiloft. De seksualiteit is een genade van God om alvast in het klein met Zijn Kracht te kunnen oefenen! Daarom dus nu geen celibaat*! Dit is arrogant, alsof je tegen God zegt dat je zijn (nog kleine) scheppingskracht niet nodig hebt! Zuiverheid van denken en voelen is de opdracht, en dit kan zonder celibaat! De onbevleete ontvangenis in de bijbel (in één geval) is seks met het ontbreken van hartstocht! Zo staat er ook dat man en vrouw elkaar *bekennen*. Dit betekent seks hebben. De seksuele gemeenschap *uit liefde*, zonder hartstocht, wakkert intuïtie over de lotsbestemming van je partner aan. Zo kan de partner lieverlee puzzelstukjes vinden over de ander, en dit spiegelend aanreiken. Snap nu de oud Hollandse tekst *bekennen*. Man en vrouw leren zo elkaanders lot beter kennen. *En dat is de opdracht van de mens nu: elkaar ondersteunen in je bestemming*. Onder ander de seksuele gemeenschap ondersteunt dit proces ten zeerste. Daarom hebben wij seks, en mogen we er zelfs lust door ervaren (is geschenk van Lucifer). Om alleen kinderen te krijgen had de geestelijke wereld ons gewoon androgyn kunnen laten. Nee, de hele oefening met scheppingskracht, dus ook seksualiteit, is een vooroefening om later met hogere scheppingskracht (*aanvangend met het woord uit het strottenhoofd als graalbeker*) ooit medeschepper naast God te worden. Daarom zijn wij nu man of vrouw. Ooit later, op een volgende Aarde-incarnatie, zullen we weer androgyn zijn, en verder scheppen met goddelijke scheppingskracht richting volmaaktheid. [*Alleen in de tijd vòòr Christus was het celibaat zinvol om de slangenvuurkracht direct op te laten klimmen vanuit het stuitchakra om zo via seksuele- en wereldverzaking en meditatie verlichting te verkrijgen. De mens kon toen nog *terug* naar het Paradijs! Zijn fysieke lichaam was ook nog niet zo ‘seksueel’. Nu is deze route voorbij en dienen wij *dóór* te gaan naar de Nieuwe Stad Jeruzalem door te werken in/met de materie (Paulus), deze te vergeestelijken.]

Omdat de eerste vijf lichamen (tot de ziel) bij man en vrouw gepolariseerd zijn, ervaren heden man en vrouw dat ze pas ‘volmaakt, één’ zijn in en met het andere geslacht. Daarom zoekt iedereen van nature zijn geslachtelijke tegenpool. Alleen het karma kan dit soms in een incarnatie niet of anders bewilligen vanwege op te doene ervaringen. Zo ook kunnen mensen elkaar ‘vinden’ omdat de vorige incarnatie dit ‘dwingt’ vanwege wat elkaar toen ‘aangedaan’ is. Zo heeft de man een positief stoflichaam en scheidt d.m.v. zijn zaad. De vrouw heeft een negatief stoflichaam en baart het kind. De man heeft een positief astraallichaam en heeft daardoor in aanleg meer beheersing over zijn gevoelens. De man dient dit te weten zodat hij zijn vrouw emotioneel kan laten ‘ankeren’ omdat zij een negatief (dus stemmingsgevoelig) gevoelsleven heeft. De vrouw heeft een positief denklichaam en scheidt hierdoor de condities waaruit een man met zijn barend negatief denkvermogen denkt. Zo dus de vrouw denkt, stimuleert zij, creëert zij zelfs enigszins, hoe de man handelt. Dit wetende gaf Mohammed aan dat (vooral dus) de vrouw haar gedachten moet beheersen, ofwel haar mond, figuurlijk!, moet sluisen. Weet wat er allemaal aan ‘scheppingen’ uit je mond kan komen! Daarom heeft Jezus ook gezegd dat niet zozeer wat de mond ingaat verontreinigt, maar wat de mond uitgaat, omdat alle gedachtenscheppingen eerst over het hart, c.q. je gevoel zijn gegaan voordat ze uitgesproken worden. Zet dus een wachter bij je gedachten en houdt ze zo rein mogelijk, en spreek alleen als het nodig is! (En dit geldt natuurlijk ook voor de man!).